

Η ώπερ των άναγνωστών μας άποστελλομένη συνεργασία και μή συναδενομένη ώπερ δικαιώματος κρίσεως είναι δεσμώτων πέντε δέν λαμβάνεται όπ' ψυν.

Δ.— Βαραζατζήν. Είναι μεγίστη άναγκη, έξαιρετική άναγκη, σοφαρωτάτη άναγκη, νά σᾶς δούμε. Περόποτε 8-9 μ. μ. ατ' το Γραφείο.

Γιανν. Πετρός πον λον, Ποζδίθιτος (Καστοριάς). Μάς γράφετε:

·Άσχολοι ούμενος ώπερ τετραετίας με την ποίησην και παρακολουθώντας πάντοτε την ποίησην μετέτρεψαν και ξένην παρατηρώ μετά μεγάλης μου λύτης ότι διάφοροι δήθεν ποιηταί έχουν την άξιωσην νά δημοσιεύνετε έχοντα των δηλι εις την σήλην του Κάρτ-Ποστάλ, άλλα δίπλα από τα ποιημάτα δομήματα ποιητών, ένω τὰ ποιημάτα των δέν είναι ούτι διά τὸν κάλαθον τῶν ἀχεγοντων.

Τοῦτο μὲ άναγκασεν ώπερ σᾶς άποστείλω ἐν τῶν καλυτέρων ποιημάτων μον, τὸ δόποιον δύναμαι ἄνευ δισταγμού νά δημοσίσω ἀδιστούγημα, με τὴν παραμήτην δύτης δημοσιεύθη εἰς τὴν σήλην του Κάρτ-Ποστάλ, διά νά ίδοντο οἱ διάφοροι ποιηταί δήθεν ποιηταί και παύσοντο τού λοιποῦ νά ἀσχολούνται και νά δέξετεται τὴν νεοελληνικην ποίησιν.

Τὸ ποιημάτα σᾶς διώς δέν είναι και τάσον ἐπιτυχές. Ἐν τούτοις τὸ δημοσίνων εδῶ κάριν τῆς φωνας και πολυφθόνου κόχης τού Βόλου, ήτις σᾶς ἐπήγωσε τόσον βαθεῖαν. Ίδου τὸ δημοσιογράφημα.

·Ωραία κόρη τού δνείσου χρώνα τώρα σ' ἀράπο εἰς τὸ έκτασις τῆς 'Απει-

μέρα και νύχτα σε δηλώσεις

Ζητεῖ τὰ ωραῖα σου χειλά-

γκα τὸ στοματάκι τὸ γλυκόδι γιά νά σου πάρω γλυκά φι-

λάκια και νά σου πώ σε ἀράπο.

Μά σὺ δέν μ' ἀγαπᾶς κα-

τὴν καρδιά σου ἀλλοῦ έχεις

χρυσό καμάρι σύ τού Βόλου

τὴν καρδιά μον έχεις πλη-

γόσεις.

·Ἐκεῖνος γιά τὰ πλούτη σὲ λαριστές,

ἐγώ δημος δηλι γιά παρέ !!

·Ω! λυπήσουν ένα φτωχό πού

γεύεται στη γαρά..

Τέλος στέλνετε ποιημάτα, δα-

κει νά είνε καλά και ολύμπετρον φλογερά.. Κ. Ρ. ·Αν τάσ η ν.

Δημοσιεύσων τὸ ποιημάτα σᾶς, ή μάλλον τὸ...φρωτόκοτο σᾶς μαρτάλι.

Καλ τὸ δημοσιεύσων γιατὶ είναι δενίνων, είνε απάλιον τὸ νά έχει κανεῖς απτή τὴν εποχή τῆς ζέ-

στης, ένας δόλαρης τού στηθίους του.

Επειδή δηλι πάρειν τού τὸ σημ-

στετε δηλι δουν δηλι άνθεμον 'Ε-

κείνην τὸ δικό της. Ίδου κατ τὸ πλογεόν σας πάτημα.

Θυμάμαι ένα μῆνα τὸν χει-

μῶνα

Μιά πολὺ τουχερῷ βραδά

Στὸ σπίτι σου κλεισμένου

γέσης δρα

Σκεφθήκαμε νά πάγισμε

γραφεία.

Πλάι μας εδισκήσταν τὸ μα-

γκάλι

Πον έβγαινε ζέστη πολλή

Κι δύσ κας πληγωμένοι δέπ-

γάπη

·Αρχίσαμετης τύχης τόχαστε.

Θυμάμαι πον σὲ μέρδισα στὸ τέλος
Καί έφυγα μὲ μιὰ κευφή γαρά
Χωρὶς νά ξενύρο πότε δικαΐμενος
Θά κέρδιζα κι αὐτή σου τὴν καρδιά.

Πιστεύω δημος δηλι δὲν θὰ έργησω
Τὸ πότο μον μιὰ μέρα νά γιατρέψω
Τὴν γόησσαν καρδιά σου ν' ἀποκτήσω
Καὶ στὴν ἀγκάλη σου ἀγάπανοι νά εὔρω.

Μ' αὐτήν τὴν σκέψην τὴν φραγίσαν
Κοιμούμαι κάθε βράδυ μοναχός
Χωρὶς νά ξενύρης δικαΐμενος
Σὲ ποιείται βράδυ δ δόλιος σ' ἀγαπώ.

Κ. Σά κι η ν. Σιδηρόπαστρον. Τὸ ποιημά σας «Μή Ἀγαπήσης» δχι ἐπιτυχές.
Γατι γράψατε σ' αὐτήν τὴν γένοσσα; ·Ημεῖς τὸ δημοσίευσμα παρ' δια-
τίνα έδω διαστατούμενοι τὴν γένοσσα; ·Ημεῖς τὸ ποιημάτιον τῶν Παπαδημούπολων καὶ τῶν Ραγκαβιδίων. Βγάλουμε μόντη τὴν εἰς δεοποιίαν απέφεων, πότε διαφο-
ρίγησεν παρεξήγανος. ·Ίδου το

ΜΗ ΑΓΑΠΗΣΗΣ

·Αν θάλλουν ἄνθης ἔπος σ' τοῦ βίου τὸν γειμάνα δῶν συμμινεῖς ή καλλονή και φέλης ή εὐωδία,
δὲν ἄνθος θάλλεις ἀφανές εἰς τὸ πυκνότερον ἄνθωνα,
κι αὐτὸν τὸ ἄνθος τὸ ἀγνότο, οὐ εἴσαι καρδιά της;
Πλὴν μη δεκτῆς δ Σέφωρος θερμών νά σὲ φιλήση,
μη ἐν πρός ἐν τὰ φύλλα σου ὑποιλίων νά μαρτίσῃ,
μη ἐκ τοῦ κάλυκος ποτὲ τὸ μύρον σου ἐκκρίσῃ,
ποτὲ μη ἀγαπήσῃς !

Τοῦ μέλλοντος σου ἀν χρυσής ἀνοίγεται ή πόλη,
ἀφες ὡς ρύνας νά κυλᾶ δίσος σου ηρέμα,
μη θέλεις τὰ κοράλλια νά ωχρίσουν κείλη,
και νά σθενθῇ εἰς δάλμαν τὸ φωτεινόν σου βλέμμα,
μη ἐν κύριον, μη ἡτεῖς, παλμούς εὐασθήσιας,
θὰ εὔρης στήθη λίθινα, στεργόμετρα καρδίας,
και καλλονῆς ἀγαλμάτα σκεῖται θά συναντήσῃς,
πλὴν μη ἀγαπήσῃς !

Μή ἀγαπήσῃς ἀν ποθῆς εὐδαίμονα τὸν βίον
και συμφορῶν τὸν ψύχον σου νά μη ταράττουν πλήθη.

·Ο 'Έρως εἶνε σήμερον ἀπάτης προσωπεῖα.
Τὸ τέλος του βαλάντιον ζητεῖ και δηλι στήθη.

παγίδες πόσοι πλέκουσι, κι εἰς τὸ χρυσόν πόσοι,

καρδίαν και δάναοιν κι' αι-

·σθέματα πωλάσι,
Σὺ μη δελήσης βάνδαλον [στοιτούν νά ἐλέκυσης
ποτὲ μη ἀγαπήσῃς !

·Αν εἰν' δηλός σου σὸν στήθη
[ήσυχως ανατέλλων μη νέφος ἔρωτος αὐτὸν ἀφή-

σης νό σκεπασθή
ἄν φέρης εἰς τὸ μέτωπον τὸ [στέμμα τῶν ἀγγέλων
μη ἀνεκθῆς ή κεί φυγοῦ

[γάν σοι τὸ ἀποστάσης μη Παραδείσουν κάτοικος, τὴν

μη προτίμας ἐρείσια καρδίας [συντριβείσης

·Ἀγάπησης τὸ 'Απειρον, τὸν [Πλάνην, τὸν 'Αγγέλονς κι εἰς οὐρανούς δη ἔρως σου

[ίθη ζητεῖς τό τέλος !

·Ο Περασμένος

Θ. Γιαννακός ή η ν. Δημο-
σιεύσων εδῶ δηλι στήθη
πάτημα σας. Τὸ «Λιγνή Χώρα.

Πάτε τὸ πρώτη και πάτε τὸ
μετρητή, ποιείται σύμμετον,

τὸ βράδυ σύμμετον, ποιείται τὸ
εἰνε τῆς μοίρας τού τηρη-

μένα και τι τὸ αύριο τὸ φέρη...
Διγή η γαρά κι αὐτής της καρδιάς

μον, δη τρα [μένα στον δύοντας τού τηρης

προστοῦ μὲ μάτια σφαλισμένα στὸν ἄλλο κόσμο κατεβούμενα.
Και τὸ «Πάντα Γόνιμο.

·Ἐβάλανε τὸ γύρω τού πα-
τέρα τού βάλανε και πέμπανε νά

ποεῖ. Μεγάλοι και μικροί τρεχάτοι
Να τονέ προσκυνήσουν πάνε

Ιούδαιοι
·Μ' αὐτὸς στὸν τούχο πάχνεις
Καρφί γιατὶ νά κεραμάσῃ τὸ

γύρια της...
Γιατὶ νά βρει

ἀπὸ ἀπόφεως τιμῆς ΤΑ ΜΙΚΡΟΤΕΡΑ και ἀπὸ ἀπό-

φεως ποιότητος ΤΑ ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑ

ΠΩΛΗΣΙΣ ΔΙΑ ΜΗΝΙΑΙΩΝ ΔΟΣΕΩΝ

ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΚΑΤ' ΕΥΘΕΙΑΝ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΙΑΝΩΝ ΣΤΑΡΡ

ΑΘΗΝΑΙ: Στοδ 'Αρσακείου 12. Γηλ. νέον 8-31

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ: Οδός Φελωνός 48. Τηλ. νέον 10-26